Allegorice

dicem asperã inferi⁹: in q̃ notat vita christi/q̃ fuit in asperitate ⁊ doloze: ⁊ comã habet pulchzam/⁊ ibi flozes: vñ significat ei⁹ resurrectionẽ. a ¶ Sicut cedrus libani multiplicabit/in mẽbris fidelib⁹: q̃ sic cedrus erũt imarcessibiles i fidei viroze/⁊ alti i scritate vitę. Et dic libani: qz erũt cãdidati ⁊ lauati i fõte baptisma tis. De hac multiplicatiõe Actꝰ.ij.g. Dominꝰ aũt augebat qui salui fierẽt q̃tidie i id/ipm. Et ipi/ b ¶ Plãtati/ p fidẽ ⁊ charitatem: c ¶ In domo dñi. i. in ecclesia. d ¶ In atrijs domus dei nr̃i flozebũt. Atria sũt pticulares ecclesię in q̃b⁹ flozuerũt ꝓtutib⁹. Vel ꝓm Hieronymũ: Germiauerũt/generãdo filios spũales. Nec solũ i initio nascẽtꝰ ecclesię: ꝫ ⁊ i fine mũdi: Vñ addit: e ¶ Adhuc multiplicabunt in senecta yberi/qũ reliquię puertentur. Esa.x.e. Si fuerit ꝓ̃ls tuus israel q̃si arena marꝰ: reliq̃ puertẽt ex eo. g ¶ Et/tã i initio ⁊ i fine: bene patientes erũt/ apl̃i ⁊ martyres: h ¶ Vt annũciẽt/ꝓtate ꝑ deo h ⁊ i fuko. Quã ꝓtatẽ: Ecce i ¶ Qm̃ rectꝰ. i. iustꝰ: k ¶ Dñs deꝰ nr̃/eos remunerãs q̃ p eo patiunt. l ¶ Et nõ est iniq̃tas i eo/vt eos fraudet a p̃mio: ꝫ maxima pietas: q̃ sup q̃ meruerũt p̃miũ cumulet.

Alt velut cedr⁹ que i libano est

Alt tranquilli

Moraliter *

stola corpis ⁊ aię. Vñ cãtat ecclesia: Justꝰ germiabit sic illiũ et flozebit in ęknũ aũ dñm: Et sumit de Osee vltꝰ.c. a ¶ Sicut cedrus libani multiplicabit/hic in gra/⁊ i futuro i gloria. Et ꝓt plures ꝓpietates cõparat iustꝰ cedro. s. quia cedrus non putrescit: sic nec bonꝰ p pctm̃. Ps̃. Mõ dab sanctũ tuũ videre corruptionẽ. s. pctĩ. Vali ꝓ putrescũt. Job. j.d. Cõputruerũt iumẽta i stercore suo. Prouer.x.b. Memoria iusti cũ laudib⁹: ⁊ nomẽ impiorũ putrescet. Itẽ in altũ mittit radices/⁊ iõ altior crescit: Sic iustꝰ se humiliat vt exaltet. Lucꝰ.xiiij.c. Qui se humiliat/exaltabit. Eccꝰ.iij.c. Quãto maior es: humilia te i oib⁹. Itẽ odorifera ẽ: Sic iustꝰ p bonã famã. ij. Corꝰ. ij.d. Christi bonꝰ odor sumꝰ deo i his q̃ salui fiũt ⁊c. b ¶ Plãtati i domo dñi. i. in ecclesia: vel in religiõe: in q̃ sũt q̃dã fixi: q̃dã plãtati. Qñ palꝰ figit in terra/cito extrahi põt: qz nõ est radicatꝰ. Itẽ licet sit fixꝰ i terra/arescit: sed arbor plantata non põt defacili euelli ⁊ viret ⁊ florẽt et fructũ facit: Sic sũt aliq̃ tm̃ fixi vt palus: c ¶ In domo dñi. i. in ecclesia vel religione: quia sũt ibi tm̃ numero/nõ merito: et radicati nõ sũt p charitatẽ ⁊ feruorẽ: sicut dicit aplus Epb.iij.d. In charitate radicati ⁊ fundati. Lucꝰ.viij.b. Qi radices nõ hũt: qz ad tps credũt: ⁊ in tpe tẽptatiõis recedũt. Sed/plãtati i domo dñi/in atrijs domus dei nr̃i florebũt. i. p exẽplũ boni opis florebũt exteri⁹: ⁊ p famã bonę opiniõis foras exibit odor floris. Atriũ enĩ est exteri⁹: domꝰ ꝓ interi⁹. Et posset aliq̃s dicere: Modo pauci sũt plãtati ⁊ florẽtes. Ad hoc rñdet/ e ¶ Adhuc. q.d. licet mõ sint pauci: tm̃ adhuc aliquo tpe: f ¶ Multiplicabunt in senecta

Justus comparatur cedro

Ps̃.15.

Ps̃.138.

yberi. Ps̃. Dinumerabo eos ⁊ sup arenã multiplicabunt. Et p q̃d erit h? Per p̃dicationẽ aliq̃ꝫ ex his paucꝰ. Vñ seq̃t: g ¶ Et bñ patiẽtes erũt vt annũciẽt. q.d. p p̃dicationẽ multiplicabunt/⁊ p patiẽtiã vigebit p̃dicatio. Prouer.xix.b Doctrina viri p patiẽtiã noscit: ⁊ gl'ia eiꝰ ẽ iniq̃ pętergredi. i. pdonare: Sic apl̃i nõ oderũt pęcutores suos: ꝫ pbauerũt fidem quã pędicabãt sanguinis testimonio. Phil'.j.c. Magnificabit christꝰ i corpe meo: siue p vitã siue p mortẽ. Et patienter debemꝰ oia sustinere si cogitemꝰ q̃ dñs de iniuria puniet aduersarios/⁊ de patiẽtia remunerabit nos: Hoc ẽ q̃ sequit: i ¶ Qm̃ rectꝰ dñs deꝰ nr̃. i. iustꝰ/vt malefactores puniat. l ¶ Et nõ est iniq̃tas i eo/vt patienti sustinẽtes nõ remuneret. Vel ecõuerso iustꝰ retribuẽdo bonis: Et nõ ẽ iniq̃tas i eo/vt p̃sentiat iniq̃tati nõ puniẽdo eam: Sicut dicit

Ps̃.49.

Glo. sup illud ꝓbum. s̃. Existimasti inique q̃ ero tui similis. Glo. consentiẽdo malis: qz placere m̃ putas mala quẽ nõ credis vltorem: sed ego arguã te ⁊c. Item/rectꝰ/dicit/dñs/nõ curuatus ad terrena: similit̃ homo debet esse rectꝰ vt ad terrenoꝫ amorẽ flon curuet. In cui⁹ signũ ipsum corpus hois rectũ est: vt ipse spũs rectitudinẽ nõ amittat. Vñ poeta. Os hoi sublime dedit cęlũq̃ tueri. Eccꝰ.vij.d. Hoc inueni q̃ fecerit deus hoiem rectũ. Ps̃. Spm̃ rectũ innoua i viscerib⁹ meis. Berñ. Ipsa corpis rectitudo/seruãdę suę spũalis rectitudinis admonet: ⁊ decoz limi deformitatez arguit animi. Et. j. Peruersa res est luteum corpus oculos habere sursum: et interno affectus vel sensus in terram trahere deorsum. Et. j. Indigne humanũ corpus inhabitas brutus ⁊ bestialis spũs: q̃rere ⁊ sape quę sup terrã sũt/curuitas est animę: meditari ꝓ q̃ sursum sunt/recritudo. Colꝰ.iij.a. Quę sursũ sũt sapite/nõ quę sup terrã. Et dic tria verba. Dñs/deus/noster: quia rectꝰ est dñs/ debent seruiri eius recti esse: quia deus/et creatura: quia noster. s. redẽptor: ideo ⁊ nos redẽpti recti debemꝰ esse: vt ad dñz serui: ad deũ creati: ad nostrũ nobis datũ redempti/ mẽtꝰ oculos erigamus. Ps̃. Sicut oculi ancillę in manibus dñę suę: ita oculi nr̃i ad dñm deũ nr̃m ⁊c. Rectꝰ/q̃ est: et nõ est iniq̃tas: id est cupiditas terrenoꝫ vel auaricia: in eo: vñ nec in nobis sit. Leuitꝰ.xix.a. Scti estote qm̃ ego sctũs sum. i. sine terra. Auaricia aũt ꝓ iniq̃tas: sicut Eccꝰ.x.b. Nihil iniquius q̃ amare pecuniã. Lucꝰ.xvj.c. Facite vob amicos de mãmona iniq̃tatꝰ. Et dicit auaricia iniq̃tas: qz ꝗ q̃tatẽ acq̃rit ⁊ retinet. Aug⁹. Qis diues aut iniquus aut hęres iniqui.

Ps̃.50.

Dñs deus nr̃ ⁊c.

Ps̃.122.

Dñs regnauit ⁊c. ¶ Expo. Psalmi. XCII. Titulus. Laus cãtici dauid i die ante sabbatũ/qñ fũdata ẽ terra. In p̃cedẽtib⁹ psalmis egit de victoria vitioꝫ ⁊ quiete mẽtꝰ: In isto oñdit q̃ oia sũt christo vt p̃ncipali auctori attribuẽda. Et h̃ innuit titulus: cui⁹ talis est sensus. Hic psalmꝰ ẽ laus dauid. i. christi: Et est cãtici: qz iuitat ad laudẽ christi. Psalmꝰ dico vel laus facta/in die ante sabbatũ. i. p eis q̃ fecit sexta feria/in q̃ passus ẽ: qñ fũdata ẽ terra. i. ecclia q̃ p mortẽ christi fũdata ẽ. Intẽtio q̃ huiꝰ psalmi/est hortari nos vt laudemꝰ christũ deum/q̃ dat nob victoriã tẽptationũ ⁊ sabbatũ pectoris. Modus ꝓm Glo. talis ẽ. Septẽ sũt partitiões/ꝓm septẽ locos laudis siue causas. Primꝰ est a pulchritudine: ibi: Decorẽ indutꝰ ẽ. Scõs a fortitudine: ibi: Indutꝰ ẽ dñs fortitudinẽ. Tertiꝰ/ab opib⁹: ibi: Etenim firmauit ⁊c. Quartus/a ptãte: ibi: Parata. Quintꝰ/a laudibus vniuersitatis: ibi: Eleuauerũt. Sextꝰ/a ꝓtate dictoꝫ: ibi: Testimonia. Septimus/a laude domus: ibi: Domũ tuam. Rhetorice ergo inuitat nos ꝓpha ad laudẽ dei: et vtit demonstratiuo genere/qõ est potissimũ ad perozãdũ. Cõmẽdãs igitur christũ dicit: m ¶ Dñs. i. christꝰ: q̃ est dñs duplici dominio: increato. s. et creato. Inquãtũ enĩ deꝰ/ẽ dñs oim/qz creator: iquãtũ hõ/ẽ dñs oim: qz recreator. Et ita sua sũt oia duplici iure. Iure creatiõis/⁊ iure recreatiõis: Jõ dicit. s̃. Qñe dñs noster ⁊c. n ¶ Regnauit. i. regnare inotuit p miraculoꝫ exhibitionẽ: vel p resurrectionẽ ⁊ aplꝰ p̃dicationẽ. Vñ Phil'.ij. b. Propt̃ qõ exaltauit illũ ⁊c. Et nota q̃ nõ dic regnabit ꝓm expectationẽ iudęoꝫ i aurea hierusalẽ: ꝫ dic: regnauit/ qz ipse iam ẽ et ante fuit rex regũ ⁊ dñs dñantiũ. Apocꝰ.xix.c. et j. Timoth̃. vj.c. Et ponit

Allegorice de christo

Moraliter

Moralit̃ m ¶ Dñs regnauit. Hoc in p̃terito dz: quia iam eiꝰ regnũ in multꝰ locꝰ diminuit̃ ⁊ adnihilat̃: et eiꝰ milites et p̃ncipes eiꝰ aduersario pfęderãt̃. s. diabolo: De q̃ Job. xlj. d. Ipse est rex sup vniuersos filios superbię. Iste iniquꝰ rex ita dilatauit regnũ suũ in terra dñi: q̃ rex christꝰ nunc põt dicere sicut dixit Job. xviij. g. Regnũ meũ nõ est de hoc mundo. Hic est rex ille homo nobilis filꝰ dei: de q̃ ipsemet dic Lucꝰ. xix. b. q̃ abijt in regionẽ longinquã accipere sibi regnũ ⁊ reuerti. s. ascendit in cęlum/ad iudiciũ reuersurꝰ. Et ibi sequit: q̃ oderant eum ciues eius/⁊ miserũt legationẽ post illum dicentes: Nolumus hunc regnare super nos: Sic facũt q̃cũq̃

* perpetrãt peccata

Allegorice ℣ j.Timoth.vj.c. Et ponit primũ locũ dicens: a Decorẽ
Ps.44. indut⁹ est.i.immunitatẽ a pctõ: Et etiam quãtũ ad formam
corpis: qz ipse ẽ speciosus forma pꝯ filijs hominũ: Cui⁹ pul-
chritudo p trãsfigurationẽ: q̃ facta est ĩ monte thabor amicꝯ
suis. Matth.xvij.a. Resplenduit enĩ facies ei⁹ sic̃ sol: vesti-
mẽta aũt ei⁹ facta sũt
alba sicut nix. Be ei⁹
pulchritudine Cãtꝯ.
v.c. Dilect⁹ me⁹ can-
didus z rubicundus.
Candidus/ p innocẽ-
tiam: Rubicundus/ p
passionẽ: Decor autẽ
diuinitatꝯ eius inexpli
cabilis ẽ. Secũdus locus est a fortitudine: Unde dicit: b In
dutus ẽ dñs fortitudinẽ/ qua debellauit inimicũ. Hęc
ostensa est inimicꝯ/quãdo quęrẽtes eum capere audito ab eo:
Ego sum: corruerũt: Job.xviij.a. Sz videt q̃ potꝰ deberet
dicere: imbecillitatẽ z fragilitatẽ nr̃az: quia hãc induit. Solꝰ.
j.Corꝯ.j.d. Qd̃ infirmũ est dei/fortꝰ est hoib⁹. De pulchri-
tudine autẽ z fortitudine non supbiuit: Unde addit: c Et p̃
cinxit se/lintheo humilitatꝯ/ministrãs nobis suam p̃sentiã/
p nob factꝰ mortalis. Pręcinxit etiã se lintheo ad litteraz/ vt
pedes discipulo⁹ lauaret. Job.xiij.a. Qui non venit mini-
strari sed ministrare: Matth.xx.d. Sequit tertius locus ab
operib⁹: d Eteni firmauit: quasi vere induit fortitudinẽ
et fortis fuit. Eteni firmauit/in fide: e Orbẽ terrę: id
est ecclesiã/quę dicit orbis terrę: quia sicut extra orbem ter-
rę nihil corpalit̃ viuit: ita extra ecclesiaz nihil spũaliter viuit.
f Qui nõ cõmouebit/ licet moueat z concutiat. Hęc
enĩ dom⁹ fundata sup firmã petrã: d̃ qua dicit Matth.vij.d
q̃ descendit pluuia z venerũt flumina z flauerunt venti z ir-
ruerũt in domũ illam z nõ cecidit: fundata enĩ erat supꝯa fir-
mã petrã. Hęc est nauis petri/quę ꝯcutitur fluctib⁹/sed sub-
mergi nõ potest. Sequit quartꝰ locus quo cõmendat eum
a iudiciaria potestate: Unde dicit: g Parata/ẽ/sedes tua:
id est ptãs iudiciaria: h Ex tunc.i.ab ęterno. Uel/ex tũc
id est ex die ante sabbatũ.i.ex die passionis in qua meruit iu-
Ps.9. diciariã potestatez. Unde sup̃. Parauit in iudicio thronũ suũ.
Gio.i.iudiciariã potestatẽ in iudicio cum iudicat⁹ est: quia p
patientiã cęlũ acq̃siuit z ptãtẽ iudicij. Cassiodorus: Quia in
humilitate iudicat⁹ ẽ: ĩ maiestate iudicabit. Et ne aliq̃s putet
eum incepisse esse tunc: ostendit q̃ ab ęterno est: Unde subiun-
git: i A sęculo tu es.i. ab ęterno. Sequit q̃ntus locus
in q̃ cõmẽdat eũ a laudis vniuersitate/ dicẽs: k Eleuaue-
rũt flumina dñe. Flumina.i.aplꝰ q̃ fluẽtꝯ p̃dicatiõis san-
ctę ecclesię terrã irrigauerũt. Hęc flumina eleuauerũt vocez
suam te dñe laudãdo z p̃dicando. Et ad maiorẽ expressionez
repetit: l Eleuauerũt flumina vocẽ suã.i.apostolꝰ
p̃dicationẽ suam. Uel flumina vocare possum⁹ dona spũs-
sancti. Unde Job.vij.f. Flumia de ventre eius fluent aquę
viuę. Hęc flumina eleuauerũt vocem suam per aplos p̃di-
cantes. Matth.x.c. Non vos estis qui loq̃mini/sed spũs pa
tris vestri q̃ loquit̃ in vobis. Sed ista flumina multas habue
runt resistentias z obices: contra quos apostoli impetuose p̃-
dicare z respõdere oportuit: Unde subdit: m Eleuaue-
runt flumina/p̃dicta: n Fluctus suos.i. torrentes et
impetuosas p̃dicationes z respõsiones ꝯtra tyrãnos z aduer
sarios. Sicut flumina q̃ inueniũt obicẽ/fluctũ torrentẽ faci-
unt z tumultum: sic cum apostoli ꝓhiberent̃ ne loquerentur
neq̃ docerẽt in noĩe iesu. Actꝯ.iiij.d. petrus r̃ndit: Non pos-
sumus quę vidim⁹ z audiuim⁹ non loq̃. Et Actꝯ.xiij.b.dr q̃
p̃dicationi pauli z barnabę resistebat elimas magꝰ: z patulus
repleꝰ spũsancto intuens in eum dixit: O plene omni dolo
et omni fallacia fili diaboli inimice oĩs iusticię: nõ desinis sub
uertere vias dñi rectas ꝛc. Ecce ipetꝰ fluctuũ. Nec soli apo-
stoli ꝯtra eos clamabãt: sed z minores credẽtes ad ꝗ eos inui
tabant: Unde addit: o A vocibus aquarũ multarũ:
id est multo⁹ ꝓpl̃o⁹ fideliũ. Uel sic: A vocib⁹ aquarum
multarũ.i.malo⁹ ꝓpl̃o⁹ p̃dicationi aplicę resistentiũ. Unde

Alt indut: induit

Alt procinx⁹ ẽ

Alt firmauit

Alt est

a decorem indutus est: indu-
tus est dominus fortitudinẽ
b et p̃cinxit se. Etenim firma
c uit orbem terrę: qui non cõ-
d mouebitur. Parata sedes
e tua ex tunc: a sęculo tu es.
f Eleuauerunt flumina domi
g ne: eleuauerunt flumina vo-
h cem suã. Eleuauerũt flumia
i flucꝰ suos: a vocib⁹ aquarũ

Alt illo

Alt voces suas

Moraliter

* perpetrãt pctã quę clamant in aure dñi: Molumus ꝛc. Job.xxj.b. Quis est op̃s vt seruiam⁹ ei: Ipse aũt reuertẽs dicet/ Lucꝯ.xix.d. Inimicos meos illos q̃ noluerũt me reg-
nare sup se adducite huc z interficite ante me. Dñs/q̃/ reg-
nauit vniuersalit̃ in oib⁹ fidelib⁹: a Decorẽ indut⁹/spe
cialiter in clericis: b
Indut⁹ est fortitu
dinem/in religiosis.
Prouer.vltꝯ.d. For-
titudo z decor indu-
mentũ ei⁹. Per deco-
rem intelligunt̃ clerici
q̃ ecclesiam debẽt sua
ꝯuersatiõe z doctrina
decorare. Unde Threñ.iiij.b. Candidiores naçarei eius niue:
nitidiores lacte: rubicũdiores ebore antiq̃: saphyro pulchri-
ores. Per fortitudinẽ intelligunt̃ religiosi: q̃ sunt q̃si ossa inte
rioza ecclesię. Hęc duo genera hominũ induit dñs ad orna-
tum suũ quasi vestem duplicẽ. Esa.xlix.e. Uiuit dñs/qz his
oib⁹ velut ornamẽto vestieris. Mũc aũt decor illꝰ deturpa-
tus est: z fortitudo debilitata: Et põt modo videri iesus in-
dut⁹ sordidis vestib⁹. Unde Zach.iij.b. Jesus erat indut⁹ sor-
didis vestib⁹ z stabat ante faciẽ angeli. Sed ibi dicit: Auferte
vestimẽta sordida ab eo: Et Esa.ix.a. Uestimẽtũ mixtũ san-
guine erit in cõbustionẽ z cibus ignis. Mũc etiam quãtũ ad
multos religiosos: fortitudo ei⁹ est q̃si fauilla stupę: Esa.j.g.
Et põt dicere illud Ps̃. Ossa mea sicut cremiũ aruerũt. Sz Ps̃.101.
qz tam clerici q̃ religiosi tenent̃ ad castitatem: b ñ subiungit:
c Et p̃cinxit se/sup vtrũq̃ vestem cingulo ꝯtinẽtię. Lucꝯ.
xij.e. Sint lũbi vr̃i p̃cincti. Esa.xj.b. Erit iusticia cingulum
lũbo⁹ ei⁹: z fides cinctoriũ renũ ei⁹. Sed lũbare cõputruit ĩ
euphrate.i.in abũdãtia tpaliũ: Miere.xiij.a. Ibi enĩ posue-
rũt clerici z religiosi lũbare suũ/non ex p̃cepto dñi: sicut hie-
remias: sed ꝯtra p̃ceptũ z volũtatẽ eius. Unde dicit eis Nu-
meri.xviij.c. Nõ habebitꝯ partẽ inĩt̃ eos: ego enĩ pars z he-
reditas tua. Dico q̃/q̃ induit decorẽ/clericoꝝ z fortitudi-
nẽ religionis: z sup vtrũq̃ p̃cinxit se ꝯtinentia. Et licet decor
et fortitudo z ꝯtinẽtia in plurib⁹ perierit: nõ tñ in oib⁹: Un-
de sequit: d Eteni firmauit orbẽ terrę q̃ nõ cõmo-
uebit̃.i.cęlestẽ ꝯuersationẽ z desideriũ ęternę vitę ita in ter-
ra in ipsis firmauit: vt licet in plurib⁹ moueat̃: non tñ in oib⁹
commouebit̃. Deus enĩ fecit orbicularitatẽ.i. rotũditatẽ in
terrenis cordib⁹ eoꝝ: sed diabolus semp laborat adinuenire
latebras angulosas. Berñ. Ubi angulus/ibi sordes z inęq̃li-
tas: Si enĩ terra orbicularitatẽ seruaret: neq̃ montes excelsi
surgerẽt ꝯtra cęlũ: neq̃ valles in sentinã sordiũ subsedissent:
Sperica enĩ forma pfectionẽ habet patrię: vbi nullus mons
p̃lationis/nullus loc⁹ sordib⁹ inq̃nat⁹: ꝗ ęq̃litas iusticię z pla-
nicies misericordię in oib⁹ partib⁹ ecclesię. g Parata ẽ
sedes tua ex tũc.i.ex q̃ ꝑmo induisti decorẽ ꝛc. parata est
tibi aĩa sancta in q̃ tu sedes z q̃escis. Quõ aũt parat̃: dicit in
Ps̃. Justicia z iudiciũ p̃paratio sedis tuę. Et merito tibi de Ps̃. 88.
bet prepari sedes: qz tu es magn⁹ dñs: Unde sequit: i A se-
culo tu es/ęternꝰ dñs. Unde non solũ recipiẽdus es/ꝗ z p̃di
candus: Jõ bñ subdit: k Eleuauerũt flumia ꝛc. Et
noiat hic ter/flumina: et quarto aq̃s multas: q̃ pũt distingui
fm quattuor tpa ecclesię: in q̃bus q̃druplex ei pseculio adap
tat̃: videlicet: Temp⁹ martyrũ: in q̃ pseculionẽ passa ẽ a ty-
rannis. Tempus pfessoꝝ: in q̃ ab heretic⁹. Tempus moder-
nũ: in q̃ patit̃ ab amicꝯ.i.domestic⁹ inimicis. Tempus vlti-
mũ: in q̃ patiet̃ ab antichristo. Primũ tps habuit flumina et
voces doctrinarũ p aplos martyres. Secũdũ tps etiam ha-
buit flumia z voces doctrinarũ p augustinũ/ hieronymũ: et
alios doctores ecclię. Hoc autẽ tertiũ tps diu nõ habuit vo
ces ꝗ fluct⁹ q̃ ex vẽto z impetu suscitant̃ z ꝯfusim sonãt. Ho-
die enĩ vent⁹ phię vel inanisglię turbat aquã theologię z fac̃
ꝯfusũ sonũ. Ezech.xxxiiij.e. Cũ purissimã aquã biberetꝯ re-
liquã pedib⁹ vr̃is turbabatꝯ. Porro quartum tps iam instat:
quia audiunt̃ voces aquarum multarum: id est copia est pre-
dicator̃. Sed sicut septem annos fertilitatis secuti sunt anni

Quadruplex p̃ secutio ecclesie

Alegorice ℣ Actꝯ.xviij.d. dicebant

M 2 * famis: Gen̄.xlj.d.

Actꝰ. viij. d. dicebāt ō paulo: Mouox demonioꝝ videtur annunciator esse: quia iesuꝫ ⁊ resurrectionē annūciabat eis. Nec tm̄ restiterunt eis: sed ⁊ eos persecuti sunt: Unde subiungit:
a Mirabiles elatiōes maris: id est mare gentilitatis
Ps. 88. quę contra eos sęuiebat: et super eos se extulit. Sz dñe motum fluctuū eius tu mitigas. Unde etsi mirabiles elationes maris tm̄
b Mirabilis i altis dñs: id est in cęlis vel in dignitate ⁊ potestate: qui tempestatē maris sedauit ⁊ i vna hora potentes ecclesię psecutores deiecit: vt dacianos et cęsarianos ⁊ huiusmodi: in quibus magis elucescit poten-
Ps. 75. tia eius: q̄ si pauperem deijceret. Unde dicit in Ps. Terribili ⁊ ei qui aufert spiritū pricipū terribili apud reges terrę. Et qꝛ ita mirabilis i altꝰ dñs: ⁊ humiles respicit ⁊ psortat vt pmisit: bñ subiūgit:
d Testimonia tua. i. ꝓba q̄bꝰ pmisisti tuos tueri:
e Credibilia facta sūt nimis: qꝛ id qd̄ pmisisti ꝓpleuisti: Et ē sextꝰ locꝰ q̄ est a ꝓfitate dictoꝝ. Et no-
Ps. 118. tat B̄ B̄ aduerbiū nimis abūdātiā nō supfluitatē: vt ibi: Tu mādasti mandata tua custodiri nimis. Et qꝛ ita sūt credibilia vt nullꝰ ō eis dubitare debeat: nullꝰ peccādo debet ꝗuenire. Hoc ē q̄ dic
f Domū tuā. i. ecclesiā ⁊ eiꝰ mēbra:
g Decet scitudo dñe ducēs eā:
h In lōgitudinē dierū. i. in ęternā brītudinē: de q̄ Prouer. iij. b. Lōgitudo diex in dextra illiꝰ. Et ē B̄ septimꝰ locꝰ q̄ ē a laude domꝰ.

Alt † suspensure
Alt † excelsis
Alt † credita
De imm. eccle. c. 2. li. 6.

a multaꝝ. Mirābiles † elationes maris: mirābil i † altꝰ dñs.
d Testionia tua † crēdibilia facta sūt nimis: domū tuā de-
b cet † scitudo dñe i lōgitūdie dierū.

Moraliter ✱ famis: Gen. xlj. d. Ira veniet cito fames: De q̄ Amos. viij. d. Mittā famē in terrā nō famē panis ⁊ sitim aq̄ ꝗ audiēdi verbū dei. Uix enī inuenient qui audeāt p̄dicare christū. ij. Timoth. iiij. a. Erit tp̄s cū sanā doctrinā nō sustinebūt: ꝗ ad sua desideria coaceruabūt sibi magꝗos pruriētes auribꝰ: ⁊ a ꝓfitate q̄dē auditū auertēt: ad fabulas aūt ꝓuertent. Uñ sequitur:
a Mirabiles elatiōes marꝰ. i. imperus antichristi: q̄ ita erit clarꝰ vt in tēplo dei sedeat oñdēs se tanq̄ sit deꝰ. ij. Thes. ij. b. Qui etiā bñ ō mare: Si enī impij q̄si mare feruēs: Esa. lvij. d. quid est caput ipiox nisi mare? Itē magꝰ moralit p mare mūdꝰ intelligit: cuiꝰ elatiōes ⁊ etiā depssiōes sunt mirabiles: nunc enī effert indignos i honores ⁊ dignos deprimit: sicut mare nō discernit vtꝝ paleā leuet aut palmā. Has elatiōes ⁊ depssiōes mirat sapiēs salomon dicēs: Eccē. x. b. Est malū qd̄ vidi sub sole: q̄si p errorē egrediēs a facie pnci pis: positū stultū in dignitate sublimi ⁊ diuites sedere deorsū. Itē elatiōes sūt causę discordiarū etiā inter clericos ⁊ religiosos. Esa. iij. a. Tumultuabit puer ꝗ senē et ignobilis ꝗtra nobilē. Esa. xvij. d. Uę multitudini ꝓplꝰ vt multitudo maris sonātꝰ: ⁊ tumultꝰ turbarū sicut sonitꝰ aquarū multarū ⁊c. Inter has elatiōes nauis ecclesię vel pęnitētię ꝓcutit ⁊ implet sępe a maris vndis. Sed
b Mirabil ē dñs i patiētia si cut i potētia ⁊ sapia. Esa. ix. b. Uocabit nomē eiꝰ admirabil.
Ps. 67. c In altꝰ virꝰ. Ps. Mirabil deꝰ in sctis suis. Et quō mirabilis subiūgit: deus israel ipe dabit ꝓtutē ⁊ fortitudinē plebi suę.
d Testionia tua credibilia facta sūt nimis: Mō dic credita ꝗ credibilia. Multi enī credibilibꝰ eiꝰ testimonijs credere nolūt. Esa. liij. a. Quis credidit auditui nr̄o? Et ipsemet Job. iij. b. Testimoniū nostrum non accipitꝰ: si terrena dixi vobis et non creditis: quomodo si dixero vobis cęlestia credetis? Testimonia autem dei sunt multa ⁊ diuersa:

Uidelicet
Martyria. Apocꝰ. ij. d. Antipas testꝰ meꝰ q̄ occisus ⁊c.
Miracla. Marci vltꝰ. d. Sermonē ꝓfirmāte seq̄ntibꝰ signis.
Prophetię. Eccij. xxxvj. c. Prophetę tui fideles inuenient.
Apostoli. Actꝰ. j. a. Eritꝰ mihi testes in hierusalē.
Elemēta. Matth. xxvij. f. Petrę scissę sunt ⁊c.
Cęlū ⁊ terra. Deut. xxxj. g. Inuocabo ꝗ eos cęlū ⁊ terrā.
Scptura: vñ significat p montē galaad: Gen. xxxj. g. et p tacōscię hoim. Job. x. c. (bulas testimonij: Exo. xxxiij. d. Instauras testes tuos contra me.
Ipa trinitas. j. Joh. v. b. Tres sūt q̄ testimoniū dant i cęlo: Itē alia trinitas. Ibidem: Tres (pater ꝗbū ⁊ spūsctūs. sunt q̄ testimoniū dāt in terra: spūs aq̄ et sanguis.

f Domū tuam decet sanctitudo dñe: qꝛ tu sanctꝰ es:
h In longitudine dierū: quia ęternus es.

Est multiplex domꝰ dei: scz
Homo ꝗm corpus ⁊ ꝗm animā.
Ecclesia.
Religio.
Hospitalis.
Scriptura.

Domum
Hoīem ꝗm corpꝰ decet sctitudo. i. castitas. ꝗm aiaz decet sanctitudo. i. charitas.
Ecclesiā vnitas. Cāt. vj. c. Una ē colūba mea.
Religionem pcordia. Ps. Qui habitare facit vnius moris in domo. Ps. 67.
Hospitalem pietas. j. Timoth. iiij. c. Pietas ad omnia vtilis est.
Scripturam veritas. Prouerb. ix. a. Sapientia ędificauit sibi domū.

Eus vltionū dñs ⁊c. (Expo. Psalmi. XCIII
Titulus. Psalmꝰ dauid quarta sabbati. Supra egit prophęta de regno christo. Sz qꝛ multi cōtra illum murmurāt dicētes q̄ nō bene regit mūdū eo q̄ permittit malos florere i mundo: bonos aūt tribulari: Ideo in B̄ psalmo repīnit illud murmur: et B̄ innuit in titulo. Uñ is est sensus tituli. Psalmꝰ iste ē dauid ꝓbę habit ꝗ bis quę significata sunt per ea quę facta sunt quarta feria. Facta sunt autez in quarta feria luminaria sol ⁊ luna: quę quātum in se est non obscurantur: et significant scientiam et sapientiam: quę qui habet nouit q̄ nō sine causa pmittit deꝰ B̄ florere malos ⁊ affligi bonos. Sic enī sol ⁊ luna placide peragūt cursus suos nō curātes de his q̄ fiūt inferi: sic scti q̄rū ꝓuersatio i cęlis ē cū patientia ⁊ sine murmure agēda pagūt: Phil. 3. d.
tpalia ista nō curātes nisi ad cōpassionē ꝓximi ⁊ vitę sustētamētū. Et sic patz intētio qꝛ monet ad patiētiā. Modꝰ. Tres Partitio
ssit ptitiōes. In ꝑma ꝓpha q̄rimoniā infirmoꝝ q̄ est ō gloria psalmi
pctōꝝ assumit p̄mittēs vñ illa sanct. s. qꝛ deꝰ vindicaturꝰ ē in illos. In scda ꝗ blasphemos inuehit: oñdēs deū scire B̄ ⁊ curare q̄ prudenē ⁊ iuste ō bonis ⁊ ō malꝰ disponit: vt dū illis fouea fodit: isti patiētes efficiant edocti B̄ ꝓfiliū malis incognitū: ibi: Intelligite. In tertia ostēdit q̄ ab iniqs iusti passi fluctuāt: qbꝰ mō refugiū est deꝰ futurꝰ vindex peccantiū: ibi: Quis ꝓsurget. Uolēs q̄ ꝓpha sanare ⁊ repīmere murmur infirmoꝝ ponit q̄tuor p q̄ maxie repīmit murm̄ istud. Primū est potētia vidicādi quā hz deꝰ ꝗ eos q̄ B̄ in malꝰ pspank: et ꝗ eos q̄ de B murmurāt. Uñ dic: Deꝰ vltionū dñs: deus vltionū. Scōm ē libtas arguēdi. Uñ sēdit: Libē egit. i. aget: qꝛ nihil timebit i iudicio. Tertiū ē excellētia iudicatꝰ: Uñ dic: Exaltare q̄ iudicas terrā. i. pctōres ⁊ terrenos. Quartū est iudiciū: Uñ dic: Redde retributionē super Allegorice
bis. Dic q̄: i Deꝰ vltionū dñs. q. d. noli ęmulari i eo q̄ Ps. 36.
pspak in via sua: i hoie facētē iusticiā: ⁊ noli ꝗ deū murmurare: qꝛ deꝰ ō vtrisq̄ vltionē capiet. Esa. xlvij. a. Ultionē capiā ⁊ nō resistet m̄ hō. Nau. j. a. Deꝰ ęmulator ⁊ vlciscēs dñs: vlciscēs dñs ⁊ habēs furorē: vlciscēs dñs i hostes suos. Et ponit ibi quater verbum vlciscendi: videlicet

Ut
Timeamus vindictam. Abacuk. iij. d. Audiui ⁊ cōmouit venter meꝰ. (turbatꝰ est venter meꝰ.
De vindicta seruoꝝ dñi nō dubitemus. Deut. xxxij. f. Sanguinē seruorū suoꝝ
De pęnis malorum certi simus. Deut. (vlciscet.
xxxij. Reddā vltionē hostibꝰ meis ⁊ his q̄ odēt me
Uindictā nob ñ vsurpemꝰ. Deut. xxxij. e. (retribuā.
ꝗm septuaginta: Mihi vindictam et ego retribuā.

✱ Ad maiorē aūt Moraliter
i Deꝰ vltionū: moralit pōt legi. In ꝑ sensu allegorice terruit pctōres: in morali autez isto ꝓsolat pęnitētes. Deꝰ vltionum dñs: Si autē dominus est vltionum: ergo potest vltionem remittere. Unde dicitur in collecta: Deus qui omnipotentiam tuam parcēdo maxime ⁊ miserēdo manifestas.

✱ Deus vltionū.